תקיח

נקרא פרי. ואפי׳ אם היה בו כשיעור ובימי החג נצממק ועמד על פחות מכביצה, מ״מ פסול משום שאינו הדר (ו). וגדול אפילו הרבה, כשר. וראוי לכל אדם להדר שיהיו לו כל ד׳ מינים מובחרים ומהודרים. וכבר בארגו בהלכות ברכות כלל ס"ח סימן ה' דהידור מצוה עד שליש, ושם מבואר כיצד יעשה אם כבר קנה ורוצה להחליף או אם רוצה לקנות (מככ"ו):

בלל קנב דין שאר פסולים בד׳ מינין ודין שאול וגזול ואתרוג השותפים: מותר ליקח לולב ושאר המינים מננות הנכרים. ומימ אם יש מישראל אעים שאינן יפים כאלו, יקח מישראל (חרמ"ט): : אתרוג ושאר המינים המורכבים, פסולים, שאין שמם עליהם :

ב אם גדלו בעציץ שאינו נקוב, צ"ע (א):

נשמת אדם

(ו) דאע"ב דגמכא דחי טעמא דהדר היינו לכ"י דגשי למימר דלא בטי כ"י הדר אבל ודאי בזה כ"ט מידו דאינו הדר לאל הגמי קאמר זר"י ס"ל דלא צטינן הדר דבכל דבר אזליון בחר השחא כמ"ש המ"א ובטהרות פ"ג מלאחי וכ"כ הב"א אך בש"ז ומ"א בס" חרמ"ח כתבו דלמקקלא דמשני דלא נגמר פרון ק"ל דירוק הוי הדר ואיר ה"ג גבי ירוק כני הדר אל המקלא השני דלא נגמר פרון ק"ל דירוק הוי הדר ואיר ה"ל גבי ירוק כבילה למקקלא השני דואלי דזה לא הוי פירא ולפ"ז אם אח"כ גלשמק או שהים חקר שד כבילה למקקלא הוי הדר אלא דצטיון כבילה משום דודאי דזה לא הוי פירא ולפ"ז אם אח"כ גלשמק או שהים חקר שד כצינה נתקקתה היו הדר חנח דגעיון כבינה משום דודחי דגה נח היו פירת ונפ"ד חם חח"כ ננטתק חו שהים חקר שד פחוח מכצילה אם נתחל רוב שירים שמו עליו כשר ציות ב"מ קלת בכ"ן וכשב"א שכתב גבי ר"ח משביל ציה ובלבד שישלר רובו אך ל"ע שהרי בחיים שמי עליו כשר הציאו המ"א נק"ק כ"ז דדוקא בנהאר כשיעור וכ"כ חוק' ד' מ"ו ע"ב ד"ה אחרוג וכ"ב הרא"ש בפרק הגואל קיתן כ"ב ובפקף מהרא"י קיתן נ"ב כתב בהיוא דאם נלעתק החחיכה בפחוח מכשיעור וא"ב א ביינון לוכן ביינון דומה קלא הטעם רק משום דלא נגמר פרו ואינו דומה ללולג וחדק שאין המחיבה בחוץ באות ביינון היינון ביינון היינון היינ מכנישור זה ל כניתו נותם פיר וכיר כיש ביון דנמפקבה הטפט כק משום דנת נגמנ פכיו וחינו דומם נגונג וסדם שחק בהם ג' טפחים דהוי כחול הוא מין אחר אבל באחרוג דאון הביעור מקובל הלמ"מ אלא משום גמר פיכי וא"כ אם נחקר אח"כ למה נפסול אבל לשיטה הצ"ח א"ש דלא הוי הדר וקלה ראים לשיטה הפיץ והמ"א דע"כ לק"ד דגמ' דטעמא דר"י דפקול צירוק וצאגוז משום הדר ואיב ט"כ ליל דר"מ ק"ל דלא בעי הדר דהא קחם מחני 'כר"מ וחגן וצש וחזץית פקול וסיינו משום הדר אלא טל ככתך דלק"ד ק"ל דצהא פלינו דר' מאיר ק"ל דירוק סוי הדר ור"י כ"ל דלא הוי הדר ואם כן

בלמקקנה דטשמה דר"י משום דלה נגמר פריו ניחה שפי לומר דגם ריי פ"ל דום הוי הדר הלה דלה בשינן הדר ופקול משום שלה נגמר ול"ע :

(א) לולב הגדל בשלין שח"כ דחף דכתב פרי ש"ן חיל דום לח נקרח ען דז"ח שסרי חייב בערלם כדחיתה ביו"ד סימן כב"ד קפיף כ"ז אף דסטור מבכורים כדאיתה ברמב"ם פ"ב מהלי בכורים היינו מבום דכתיב אדמהך כדאי שם אבל בערלה אט"ג דרחיב ונטעחם כל ען חיוב וכ"כ כשהענפים יולחים חון לעלין כמו בהאריך בזה המל"מ פ"ב מהלי בכורים וטיון בטולין סוף פ"ב וכ"ם הגדל בגג ובבהים שתמלחון טפר דחייב אפילו בביכורים כדחיהא שם וכל זה שהטלין טומד בבינה דבזה י"ל דיונק מן ההרקש או שטומד בביח שמלא טפר דנחשב לקרקש אבל הטומד אפי" בטלין נקוב מצבין בינת בבית שאין צו עסר זה לא נקרא אילן כלל אפילו לענין ערלה כדהיחא ביו"ד קק"י רל"ד דהטעם דעלין הפי' בהינו נקוב הייב בערלה היינו מבום בהברבים מסעפעים ע"ם ועיין ברמב"ם בפ"ע מהל' בבה והפי' לרב"י והוס' גבי כרכיסת דקיל דחינו חלח מדרבנן ביינו במווח ש"ג יחידות חבל חס ים דבר המכסיק ממם לכ"ע הוי חלים והוץ גבי כרפיקת דק"ב דחינו חנת מדרבנן ביינו במונח ש"ב יחידות חבנ חם ים דבר במפשיק ממש על שהי מעש הר וכמ"ם בב"ד בהיי בהייל בקי"ב דמיקרי חלום אלת ובמ"ב דמיקרי חלום הייל דגירונן של בק"ב דמיקרי חלום הייל דגירונן או בח"ב למין כל בק"ב במשות בכלי מ"מ נקרא פן ויולא בו ו"ה ומחחלם נקדים להבין מ"ם דבדל מש"ב במשות בלי מ"מ נקרא פן ויולא בו ו"ה ומחחלם נקדים להבין מ"ם דבדל בעלין שהיינו נקוב דפטור מעות בלי מ"מ נקרא פן ויולא בו ו"ה ומחחלם נקדים להבין מ"ם דבדל בעלין שהיינו נקוב דפטור מעות בלי מ"מ נקרא פן היילו מוכח של הבנית הייב ממט אף בבות קטן וטיון טוד בעלין שהיינו נקוב דפטור מעות בל הבלי מ"מ בתר בליו ב"מוכח בוצור מוכח בתר בליו מ"מוכח ביולא ביולא מוכח בתר בליול מוכח בתר בליול בליול מוכח בתר בליול בליול מוכח בתר בליול מוכח בתר בליול בליול בליול בליול בליול בליול מוכח בתר בליול מוכח בתר בליול במטברות פ"ם מ"ב וחף בכתבתי דום לא נקרא כן גם זם קבה דאטו כהיב בחורם ביסים ען מן המחובר נקרקע דוקא ואמנס מנאחר בירושלמי בערלה פ"א דף ד' וז"ל כ' יוחגן בבס כ' ינאי אילן שנטעו בחוך הביח הייב בערלה ופטור מן המעשבות דכחיב עשר כו' הבואת זכעך היולא השדה ובשביעית נרוכה כ"ל הוא קכק דכחיב ושבחה הארץ כו' וכחיב שדך נא הזכט ופיכובו דהיכא דכהיב בדה בטימן דוקא בדה ולכן במששכוה פטור אבל בטכלה לא כחיב שדה ולכן חייב ובשביעית דכתיב קרא אחד שדם וא"כ פטור ובקרא אחרינא כתיב ארך דמשמט רק שהוא מחובר אע"ם שאינו בשדם ולכן סוא ספק וכ"ם הרמצ"ם פ"א מהל' מששר סלכה ו' וט"ש בכ"מ וזהו נמי מה דאיתא בירובלמי מטשרות דף י"ג זרט דתק הוח פפק דכים בכתבים כי ח מספי מפשב בכנה זי דם שב מדושה נמי מם דמימו ביכובמני מפשרות זף. ב הש בחוכבה וסירך ש"ב כו' ש"ש בכה"ש בחשונה כלל ג' קי' ד' שכחב דפשיטה דמה שבדל בגג וציח חייב בחכומה ובכל דבר ב"ש יוהו נגד סיכושלמו וש"ש בכהצ"ד, והנה ביכושלמו כלהים קוף סכק המבכין היותה כבי יוקי צעי מהו לומכ על פתו המוליה להם מן ההכך כצי ונה בטי דלטה כחלוש הוה לפכך כ"ל דלטת הגדל בעלין שה"ב הם מוהכ לפכך בו וכ"כ כבי מנוח בסדות בהלכוח קוכה פית והנה מה דבשי הם מנרכין שליו המולית כו' אף דבב"ק בבלי פרק ג' בתכלו חמר כן בהדוא הכל שבל ומוקי לה לבון בזרש בשלין בח"ל הכו דמברכון נרכח המזון ומ"מ מקפקא שיב לירובלמי אם מברכין לפניו המוליא כו׳ מן הארן דוקא דהינו נקבא ארן כיון דאינו מחובר ומנינו במן בברכו ברהמ"ז כדאיתא מבה חיקן בככה הזן ובודאי לא בככו לפניו המוליא לחם מן האכן ומיל דה"ם דמבעיא ליה אם מבככין על הפירות בפה"א דאדמם הוא נמי דוקה מהובר כדאיתא בפרק בלוח הקן מלא קן בראש אדם ע"ש הבל לברך בפה"ע כ"ל דלא מספקא כלל דודמי נקבא ען כיון ביב לו כל בסימנים באמרו היכא דבקלי לפיכא כו׳ וכא דפטור מערלה אין הטעם דלא נקרא ען אלא מבום בחינו דרך נטיטה וכחיב ונטעחם כמ"ב הרח"ם בם דררך נטיטה בכך הבל ודחי היכת דלת כחיב חרן נקרת ען והנה מדבשי בירובלמי דלשח כחלום לפכך בו ומדלא אמר כחמא מהו לפכך בו אם קרוי גדולי קרקש אש"כ כמ"ש רבי מנוח מהו לפכך בו אם נקרא חלוב וחיינו ש"כ מזרבכן דנגזור אשו מנוקב כמו בכחב ד' מנוח קבם הח אף אי נימא דדינו כהנים מ"מ חון מסככין כו מבוס דבשינן גדוני קרקש כדחיחת גם"ס דינן מדכחיב מגכוך ומיקבך חש"כ דחפינו חם זרש בעלין בח"ב מיקרי גורן ויקב מן החורה מדלא לחיב ארן ובדה ח"כ מדנא לחיב מנכיק ומיקבן חט"ב דחפינו מם זכע ען הארך ה"כ לף מה בגדל בעלין נקרא לפוס ממרים וכן עצוה ובחנה ידוע בחינו מוכבל ונכאה לי דעל ככחן ען הארך ה"כ לף מה בגדל בעלין נקרא לפוס ממרים וכן עצוה ובחנה עדוע בחינו מוכבל ונכאה לי דעל ככחן נקרה פרי ורחים ממנחות פ"ה דחני חדא בצגג ובספינה מביא וקורא וחניא אינו קורא וחניא אינו קורא וחניא אינו מניא ולמריכן ההם לכ"ל הא דחני אינו קוכא בעלין בא"ל ומדמביא ע"כ מוכח דנקרא פרי ואם אט"ב דקיי"ל ככ"י וכחנא דהינו מביח כנל וכדכסק הרמב"ם בפ"ב מהל' ברורים (ווב בם כ"ס בכחב מדכחיב בחרלם ול"ל מהרלך) עכ"פ חין קברח

כבר כו ולכן א לך וקוי"ל ד חובת גברה ואיכ איך יפ כלל זהר כרונ אינו יודע בו. ואם ב 5בא (ב) דמסתמא

ה נתנו לו שנאנם על מנת י אותו לצאו

מקפיד על

ל נתנו לו וחבירו לי, מכל נ יתן, אסור

לעשות מחלוכה סכומיה (=) ピ"こ 62" כפי שספיל הכתוב בלים דחכ (ג) צ"ע דחכ

אבל סיכא דמב בחחלה לכן חו דסת לה היפב

שאלה נכת חשיבה :כי סנח לני חביני מהומות בחיתה מקנוסו חכמים

ומשנים ממשבש

לא זכיתי לבבין

כולם וכן ברכח חכון המרכה נכ ילח חבל כיון ב טנין זה שכתב : ונשעת הדחר כנרכת הפיריה כום דיו מכם -דאש"ג בכתב ד לכתחלם דנה הנ אלא מטעם בהי סים לו נסיים נ: שכבר קיים מתי כחחם חבל מם ; מוך ש"ם וח"כ וחת"כ י